

Grund for mine Beregninger lagt en kalkuleret Tillægsportion af 175 Kr. — det ærede Medlem nævnedes noget mere — og Forholdet vil da blive, naar Anmærningen bliver uforandret, at en Lærer med en Lønning paa 900 Kr. efter 5 Aars Forløb vil faa dobbelt Portion, d. v. s. i Stedet for 175 Kr. 350 Kr. Han vil altsaa opnaa 1250 Kr. Men forudsætte vi, at Læreren har 910 Kr., altsaa lidt over — det ærede Medlem regnede kun 1 Kr. mere; men for Næmheds Skyld regner jeg 10 Kr. — vil han kun faa enkelt Portion, 175 Kr., altsaa kun naa op til 1,085 Kr., og det vil han blive ved med, selv om han har hensiddet i 9 Aar i dette Embede. Saa forandrer Forholdet sig, naar han har hensiddet i 10 Aar eller længere, ja faar han en Tillægsportion af 3 Gange 175 Kr. efter Flertallets Forslag, det fører ham altsaa betydeligt højere op, som ogsaa det ærede Medlem sagde. Forudsætte vi nu, at den paagældende staar med 1,200 Kr., kommer han ogsaa betydelig op, men staar han med 1,210 Kr., falder han igen betydeligt ned i Forhold til den, der staar paa 1,200 Kr. Det er en Ubillighed, som det i alt Fald vil være hensigtsmæssigt at afværge, og afværges kan den paa forskellig Maade. Den kan afværges ved, at man sætter en Maksimumsbestemmelse for, hvor højt man kan naa ved denne Fordobling af Tillæget, men det bliver en noget kombineret Regningsmaade, og en lettere Maade at udføre Sagen paa er den, jeg har fremstillet i mit Underændringsforslag, nemlig at lade Ekstratillæget bestaa ikke i en Fordobling af Tillægsportionen, men derimod i en Forhøjelse af den anden Addend i den samlede Sum, nemlig den regulerede Lønningssum, og jeg skal opløse, hvilken Udregning det vil medføre efter mit Underændringsforslags Affattelse. — Gaa vi ud fra, at en enkelt Tillægsportion er paa 175 Kr., vil den Lærer, der sidder i et Embede med en Regulering af indtil 900 Kr. og med 5 til 10 Aars Tjenestetid, faa sin Lønning forhøjet op til 900 Kr. plus et enkelt Tillæg, d. v. s. 1,075 Kr., altsaa ikke nær saa meget som efter Uddalgets Flertals Anmærkning, som vilde føre ham paa indtil 1,250 Kr. Den Lærer, som sidder paa en Regulering af eksempelvis 910 Kr., vil faa ikke mindre, men mere, nemlig disse 10 Kr. mere, altsaa 1,085 Kr., nemlig 910 Kr. forøget med en enkelt Portion, 175 Kr. Der er altsaa et fuldstændig regulært Forhold mellem disse to Ting. Den, som sidder i et Embede med en Reguleringssum af under 1200 Kr. med 10—20 Aars Tjeneste, vil efter Fordelingsreglen af 1881 faa $1\frac{1}{2}$ Portions Tillæg,

d. v. s., naar vi gaa ud fra, at en Portion er 175 Kr., 262 Kr. 50 Øre plus sin Lønning forhøjet til 1200 Kr., altsaa i alt 1,462 Kr. 50 Øre, en hel Del mindre end det, som det ærede Medlem udregnede efter Flertallets Ændringsforslag. Da den Lærer, som sidder med en noget højere Reguleringssum f. Eks. med 1,210 Kr., vil efter de nævnte Aars Tjeneste faa 1,472 Kr. 50 Øre, altsaa ikke mindre, men faa meget mere end den forud omtalte, som hans Reguleringssum overstreder 1200 Kr. Endelig vil den, som sidder i et Embede paa under 1200 Kr. med over 20 Aars Tjenestetid, efter Loven af 1881 jo faa to Gange en enkelt Portion, altsaa 350 Kr. lagt til 1200 Kr., d. v. s. 1,550 Kr., og den, som sidder med 1,210 Kr., vil faa 1,560 Kr., den, som sidder med 1,220, vil faa 1,570 o. s. v. indtil 1,600 Kr., der jo i Loven af 1881 er sat som Maksimum. Der bliver altsaa ved Anvendelsen af Bestemmelsen, saaledes som jeg har tilladt mig at formulere den, fuldstændig Regelmæssighed i de forskellige Embeders Deltagelse i det Beløb, som tilsigtes efter Lovforslaget, og efter Uddalgsflertallets Anmærkning. — Saa kan man naturligvis spørge om en ganske anden Ting, nemlig om det ikke er for meget — det bliver et Spørgsmaal for sig selv — men det vil jeg ikke røre ved, jeg har holdt mig til Uddalgets Flertals Forslag, at det skal komme an paa, om Embederne ere indtil 900 eller indtil 1200 Kr., og om Tjenestetiden, hvori den paagældende har maattet hensidde i et saadant Embede, er fra 5—10, eller fra 10—20 Aar eller derover. Det har jeg altsaa taget som Udgangspunkt og rører ikke derved; finder man, at det bliver for meget, er det jo en simpel Sag at reducere disse Størrelser: 900 og 1200 Kr. saa meget, som man finder det rigtigt. Men jeg tror at turde sige, at Udførelsen deraf er korrekt, og at den fører til en naturlig, billig og rimelig indbyrdes Fordeling af dette Tillæg, og at den forsaar fuldstændig til at fyldestgøre det Formaal, som jeg forud sætter, at alle ere enige om — ogsaa det ærede Medlem, som sidst havde Ordet — nemlig at benytte Lejligheden til at give de lavt lønnede Skolelærere, som have siddet i deres Embeder i lang Tid, et Ekstratillæg; det er som sagt en Tanke, som vist alle sympatisere med. Hermed skal jeg anbefale dette Forslag.

Da jeg har Ordet, vil jeg benytte Lejligheden til at gøre en Bemærkning om et enkelt Punkt paa Finansloven, hvorom der ikke foreligger Ændringsforslag, men som jeg tillod mig at fremdrage allerede i Fjor. Det er en Post, som findes paa Kirke- og